

[Stegger Nielsen.]

øvrigt Lands Vedkommende rakt en Haand ud i Retning af at give Kirken øget Indflydelse. Det er for Københavns Vedkommende det nye og værdifulde, og vi vil i mit Parti med Interesse følge denne Sags videre Udvikling. Jeg tror og haaber, at de i København, for hvem Religionsundervisningen er en dybt alvorlig Sag, vil gøre sig saa stærkt gældende ved Valgene til disse Raad, at de formaar at præge dem. Og skulde det vise sig, hvad jeg altsaa ikke tror, at der i Kraft af denne Lov skulde blive lagt Hindringer i Vejen for Religionsundervisningen i vor Hovedstads offentlige Skoler, enten gennem Misrøgt af Fagets almindelige Stilling paa Undervisningsplanen eller af selve Undervisningen, saa vil Tiden være inde til at gøre Forestillinger derom og søge noget nyt indført; men jeg tror, som sagt, ikke, man behøver at nære denne Ængstelse.

Endelig er der for den frie og private Skoles Vedkommende gennem Lovforslaget sikret fri Selvbestemmelsesret med Hensyn til disse Skolers Styre og Tilsyn; de har helt igennem faaet den Ordning, de selv ønskede, og er fuldt tilfredse. Afsnittet vedrørende denne Skoleform, der er sikret gennem Grundloven, er et meget vigtigt Afsnit af Lovforslaget, som der er Grund til at glæde sig over.

Af alle disse Grunde og med de store Indrømmelser, der er budt os under Udvalgsbehandlingen, som har staaet paa i Landstinget siden Nytaar, var vor Stilling til Lovforslaget nu givet. Selv om vi ikke opnaaede fuldt ud, hvad vi ønskede, naaede vi dog til et Forslag, der laa paa Linie med vore Grundsynspunkter, et Forslag, som vi ogsaa havde haft Lejlighed til at sætte vort Præg paa, og som sammen med Indførelsen af det værdifulde nye pædagogiske Element forbinder Fortid og Nutid. Og en Ting mere. Dette Forslag har ogsaa det store Socialdemokrati, det danske Arbejderparti bag sig, og jeg forstaar ikke, at man fra konservativ og fra kirkelig Side ikke kan se, at det er en meget, meget stor Fordel, at det her er lykkedes at skabe Former for den danske Skoles Styrelse og Tilsyn, der ogsaa faar Tilslutning fra Socialdemokratiet. Jeg hilser dette med stor Tilfredshed. Der ligger en Styrke i dette, at Socialdemokratiet her gaar ind for og stemmer for en Nyordning af vort Skolevæsen, der indfører det pædagogisk nye og værdifulde uden et Brud mellem Skole og Kirke; ja, saa sent som i Gaar erkendte den Minister, der har ført Forslaget frem, at han ikke ønskede Religionsunder-

visningen fjernet fra den offentlige Skole. Den Konstellation af Partier, der slutter sig om Lovforslaget, er i allerhøjeste Grad naturlig efter de Grundsynspunkter, som er gjort gældende af disse 3 Partier, herunder ogsaa af det radikale Venstre, og det er det konservative Partis store Fejl, at det nu, jeg maa have Lov til at sige surmulende staaer og siger: vi kunde ikke komme med, skønt Sandheden er den, at det kunde man meget vel, det indbød vi endda til stadig og gentagende, men man *ville* ikke være med; men saa kan man ikke bagefter spille fornærmet.

Forslaget er en udrakt Haand til den danske Lærerstand, og jeg tvivler ikke om, at danske Lærere og Lærerinder vil kvittere for den Tillid, der her vises dem, ved øget Dygtiggørelse og en værdifuld Indsats.

Jeg udtaler da til sidst Haabet om, at naar nu Lovforslaget forhaabentlig om kort Tid vedtages her paa Rigsdagen og denne Reform, der har været behandlet paa den danske Rigsdag gentagne Gange i de sidste 30 Aar, ja vist endnu længere, træder ud i Livet, vil den betyde gode Vilkaar for Skolens Arbejde. Jeg haaber ogsaa, at den fremdeles vil give Plads for det levende Ord i Undervisningen, give fuld Frihed for Særpræget, Personligheden og det frie Initiativ og vende sig afgjort mod Uniformering og Metodegalskab. Da vil der netop gennem denne Reform være budt Skolens dobbelte Opgave, Undervisning og Opdragelse, de bedste Betingelser, og da vil denne Reform ogsaa fremme det gode Forhold mellem Skole og Hjem. Sker dette — og jeg tvivler ikke derom —, da bliver Reformen det, den skulde være, en Reform, der betyder Lykke og Fremgang for den danske Skole, den danske Lærerstand og den danske Befolkning, og Rigsdagens store Flertal vil ikke komme til at fortryde — det vil man faa at se i Praksis, naar Loven kommer til at virke —, at man rakte denne Løftestang ud til Højnelse af Skolens vanskelige, men skønne og betydningsfulde Gerning.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

S. Rasmussen: At Udvalgets ærede Formand og Ordfører, som repræsenterer de tre Partier, nu finder Anledning til at holde en saa varm Forsvarstale, som sket er, for dette Lovforslag, gentagende Gange udtrykkende, at han haaber, han venter, han stoler paa, han tror paa, at Loven vil bringe megen Velsignelse og Lyk-